

вата съ колкото са може студена кладенчава вода. *Л. Д. 1876 р. 111.*
 2) колодезний: Въ кладеничавата вода, която бива рѣзка, са заклю-
 чава варъ. *З. 248.*

Кладен(и)човъ *пр. см.* кладеничавъ.

Кладиво́ *с. е.* молотокъ: Столарътъ рече: азъ имамъ здравы
 раѣ и добро здравие: съ кладивото и съ тесла тѣ си, азъ гонѣ отъ
 бѣщи неволѣтъ. *Л. Д. 1873 р. 245.*

Кладня́ *с. ж.* родъ копны: А кладни са кладѣтъ, дѣ имѣтъ
 много снопи, на 25 разкрачи дължинѣ и у ширинѣ четвероугълно се
 съ класове на вѣтрѣ, а стрѣнь на вѣнъ. *Пк. 57. (син. купенъ).*

Кладѣ́ *м. дл. въ выраженіи:* Кладѣ́ огънъ (*Мак. Завѣламъ*
 огънъ) развожу (разведу) огонь: Додѣ еще е добро врѣмя есенъ кла-
 дѣтъ огньюе, по гумна обично или на нѣкое просторище селско и
 събирѣтъ ся тамо по нѣколко дѣвойки и жени примѣнени, натруфени
 и напычени съ любовны кыткы. *Пк. 88.* Брѣмета дърва берѣте, Голѣм
 си огъи кладѣте. *Д. 17, 15—16. (ср. Макед. кладамъ).*

Кладѣж огънъ *Бог. см.* кладѣ огънъ.

Клака? *с. ж.* Въ Турската земя нѣмаше бояре, нѣмаше клаки
 нито строение на пѣтица, защото тогава Турция нѣмаше пѣтица. *Л.*
Д. 1876 р. 127.

Кланикъ *с. м. (Klanik, prosterija medj ognjstem i zidom. М. р.*
534) пространство между очагомъ и стѣной: (Предъ Божицъ) орачите
 клаваеъ емешотъ на кланикъ, и на него чинатъ кѣрстъ со кашата;
 така и на черешлото. *М. р. 523.* Люта кучка въ кланикъ лежить (кп-
 селина). *М. р. 530. (пат.).*

Кланѣямъ *м. дл. 1) по отношенію къ свадебному обряду:* на-
 клоняю, заставляю кланѣтися; наклоню, заставляю кланѣтися (*невѣста*
должна кланѣтися свекру и свекроси, а также своей родни при про-
щаньи; кто-нибудь изъ женской родни жениха наклоняетъ ей при этомъ
голову): Когѣ да калѣсаме за водѣтъ и коѣ да клѣня невя́стата? 2) *въ*
соединеніи съ названіемъ молитвы: молюсь, помолюсь: Сѣ вѣрна въ
 града Солуна, Во Солуна при кадіа, Дек' пладниа си кланѣше, На
 кадіа си говоре. *М. 171.* Отъ тамъ стана Радичъ юнакъ, отиде на
 старъ кадіа, Ког' икиндѣа кланѣше. *М. 171.* **Кланѣямъ са** *м. дл.*
 кланѣюсь, поклолюсь: Ти не слазий отъ доброго коня, нѣ са кланѣй
 коню до гривата. *М. 141.* Та ми сѣ поразгледайте, Какво сѣ кланѣ
 невяста. *М. 153.* Умылъ ся и зель да ся клани споредъ вѣрата си.
Х. I. 36. **Кланѣяне** *с. с. отл.:* Прощавайте за много говенѣ и за
 често кланѣниѣ. *Д. 45, 61—62.*